

Wrocław, 11 listopada 1945 r.

L. 1749/46

Do

Ob. Ministra Oświaty

w W a r s z a w i e

Celem uruchomienia Wydziału prawno-administracyjnego we Wrocławiu przedkładam wniosek mianowania Dr. Kamila S t e f k o profesorem zwyczajnym prawa procesu cywilnego.

Profesor Stefko był od r. 1910 nadzwyczajnym, a od r. 1916 zwyczajnym profesorem prawa procesu cywilnego na Uniwersytecie J.K. we Lwowie i zajmował tę katedrę aż do wybuchu wojny.

W swej działalności naukowej Prof. Stefko zajmował się tak procesem w ścisłym znaczeniu, to jest postępowaniem rozpoznawczym, jak i postępowaniem egzekucyjnym, zaś w działalności kodyfikacyjnej, jako członek Komisji Kodyfikacyjnej opracował także postępowanie upadłościowe.

W pracy habilitacyjnej "O omieszkaniu w procesie cywilnym" autor daje historyczny przegląd rozwoju tej instytucji w prawie rzymskim, niemieckim, kanonicznym, francuskim aż do czasów najnowszych i rozpatruje tak znaczenie niespełnienia czynności procesowych w określonym terminie, jak i znaczenie najważniejszego objawu omieszkania, to jest zaoczności w stadium rozprawy spornej. W pracy swej poświęca wiele uwagi zaganieniu, jaki wpływ ma zaoczność na stosowanie przepisów prawa dowodowego, a więc przepisów o przyznaniu notoryczności itd. Omawia dalej pytanie omieszkania w II i III instancji, oraz w postępowaniach odrębnych, jak postępowanie nakazowe i upominawcze.

Przedmiotem pracy pod tytułem "Faktyczne przytoczenia stron w procesie cywilnym" autor opracował znaczenie twierdzeń, zaprzeczeń i przyznania. Część dotycząca przyznania, omawia teoretyczną konstrukcję przyznania, a w szczególności, czy przyznanie jest instytucją prawa cywilnego o charakterze umownym, czy instytucją prawa procesowego, a więc publicznego. Przy omawianiu znaczenia twierdzeń przedstawia zagadnienia prawdomowności w procesie.

"Egzekucyjna przysięga wyjawienia". Przymus złożenia przysięgi wyjawiającej majątek dłużnika w przypadku, gdy egzekucja nie dała rezultatu z powodu, iż u dłużnika nie znaleziono rzeczy, wystarczających na zaspokojenie wierzytelności egzekwowanej, powstała dopiero w średnich wiekach; autor omawia początki i rozwój tej instytucji i przedstawia wnioski, jakie z tego rozwoju należy wysnuć dla prawa obowiązującego. Po przedstawieniu teoretycznej konstrukcji daje rozpatrzenia poszczególnych punktów spornych, jakie się w tej dziedzinie wyłoniły.

W dziele "Grundprobleme des Zivilprozessrechts" autor omawia zaganienie stosunku procesowego, prawa do wytoczenia pozwu i prawa do wyroku. W dziedzinie stosunku procesowego praca rozpatruje charakter stosunku prawnego w ogóle i w dalszej konsekwencji stosunku procesowego, jako stosunku pomiędzy sądem jako reprezentantem władzy publicznej a stronami, oraz pytanie, czy to jest stosunek tylko pomiędzy sądem a powodem i pozwanym, czy także stosunkiem pomiędzy powodem a pozwanym wzajemnie. Prawo wytoczenia pozwu charakteryzuje autor nie jako uprawnienie wpływające z podmiotowego prawa powoda, lecz jako uprawnienie publiczno-prawne do ochrony sfery prawnej powoda. W dziedzinie prawa do wyroku autor odrzuca teorię, uważającą prawo do wyroku za wpływ prawa materialnego, odrzuca także teorię materialnego roszczenia ochrony prawnej i przyjmuje teorię, iż strony mają prawo do takiego tylko wyroku, jaki

15

wynika z udowodnionego w procesie stanu faktycznego.

"Rzut oka na historyczny rozwój prawa egzekucyjnego" przedstawia prawo egzekucyjne w prawie rzymskim, niemieckim, kanonicznym, francuskim aż do dzisiejszych czasów i wysnuwa wnioski, jakie z tego rozwoju wynikają dla teorii dzisiejszego prawa egzekucyjnego.

Praca p.t. "Dyplomatyczne zwolnienie od jurysdykcji krajowej omawia pytanie, o ile członkowie przedstawicielstw dyplomatycznych zwolnieni są od podlegania sądom ich zagranicznej siedziby w ich sprawach prywatnych. Z tym łączy się omówienie zwolnień członków Ligi Narodów, komisji międzynarodowych, międzynarodowych trybunałów i innych osób, którym służą przywileje dyplomatyczne.

Prace te wykazują głębokie ujęcie teoretyczne i praktyczne oraz gruntowną znajomość literatury nie tylko polskiej, ale także zagranicznej w języku francuskim, włoskim, angielskim i niemieckim. Do prac tych dołącza się cały szereg drobniejszych artykułów w czasopiśmie prawniczym.

Oprosz tej charakterystyki działalności naukowej Prof. Stefki podkreślić jeszcze należy jego działalność w charakterze członka Komisji Kodyfikacyjnej i członka Trybunału Kompetencyjnego.

Dołączając: 1. życiorys Prof. Stefki ze spisem prac naukowych i 2. oświadczenie gotowości objęcia katedry prawa procesowego we Wrocławiu, stawiam wniosek mianowania Dr. Kamila Stefki profesorem zwyczajnym prawa procesu cywilnego na Wydziale prawnym administracyjnym Uniwersytetu we Wrocławiu.

St. Lorentz
Rektor

Prof. Dr. Stanisław Kulczyński

Original + odpisy

z wyjątkiem

Wrocław 16. III. 1946

Wiceprez. H.

17.5.46 eksp. H. Lorentz